

Vers 83

paul horbach

Het Woord van de Bijbel zijn als *heilige woorden* in het diepste van het hart van ieder mens gegrift. Dit is *The Spirit of Man*. Deze woorden klinken in onze linkerhersenhelft, de plaats van **Binah**, in het topje van de ziel. Dat is óók de plaats van alle potentiële manifestaties van ‘mijn’ leven. (**Nun**, de letter waar we het over hebben, heeft daarom zijn ‘hoofd’ in **Binah**, want buigt vanuit de verticale lijn naar links af. Bij de **gebogen Nun** valt op dat de ‘voet’ van zijn vorm naar links afbuigt, hetgeen misschien aangeeft dat **Yesod** (onderbuik), fundament van de individualiteit, zich dán nog in zijn ‘natuurlijke’ staat bevindt.)

Het gaat om het wonder dat de structuur van ‘boven’ zich ‘beneden’ *kan* uitdrukken als ik **deze** woorden hoort en als die woorden de grondmelodie van mijn leven vormen . En daartoe hebben wij een lichaam, de **Guph**. Zonder dat wonderbaarlijk lichaam gaat het niet. We moeten ‘daar’ kunnen *horen* en moeten ‘hier’ in vrijheid kunnen *doen*.

Als we uitsluitend *uiterlijk zien*, ervaren we een toenemende veelheid zonder eenheid, eindigheid en dood. Maar *innerlijk horen* we in de heilige woorden de onzichtbare eenheid achter deze chaotische veelheid, samengevat in de roep van Israel: *Hoor, De Heer, onze God, de Heer is één!*

Het gaat er daarom om: van waaruit spreek en doe ik hier (**malkuth**)? Als ik spreek vanuit het innerlijk horen van de ingeschapen woorden, dan leef ik vanuit de hemelen, vertikaal. Dan leef ik ‘rechttop’ als de **lange Nun**. Hemel en aarden verbindend. Hoog met het hoofd in de hemel (**Binah, neshamah**) en diep met de voeten in de aarde (**Malkuth, nefesh**). De horizontale gerichtheid van mijn doen vanuit de onderbuik is dan naar de aarden toe volledig vertikaal geworden. Misschien wel tot *onder* de aarden: de lange Nun is een van de langste letters van het alfabeth, een verlengde waw (de bindende letter 6, de haak)!

Anders gezegd *welke manifestatiepotentie* actualiseert mijn leven:

- doet mijn leven het uiterlijke groeien, zelfs voorbij het toegelatene, dus tot *voorbij* de *volledige* manifestaties in ruimte en tijd (gesymboliseerd door: $7 \times 7 = 49$), dat wil zeggen tot in de **50** (getalswaarde van gebogen Nun) ?

óf

- drukt de grondtoon van mijn doen en laten de concrete hemelse structuren van de wereld van **Yetsirah** uit (de **700**: getalswaarde van de lange nun). Maak ‘ik’ het vrouwelijke (verschijnende, **Assiah**) één met het mannelijke (wezenlijke, **Yetsirah** en **Briah**)? Daarom wordt gezegd dat de **lange Nun** mannelijk en vrouwelijk is, de scheiding is opgeheven.

Met de **lange Nun** leef ik weliswaar óók in het zichtbare, maar wéét dat alles van een andere zijde, van de Heilige, afkomstig is. Dán is er *verlossing* mogelijk van ‘lagere’ krachten en van klipboth, die zich met mijn leven en mijn lichaam (willen) verbinden. Dan wordt het ‘natuurlijke’ proces van horizontale differentiatie teruggebogen naar eenheid in verscheidenheid.

Mij is deze keuze gegeven opdat ik *in vrijheid* luister naar het woord, en zo ‘liefde om niet’ laat gebeuren. Het hangt *hier* van mij, van ons af of er verlossing en vreugde komt.

We hoeven dus niet naar buiten te kijken, maar kunnen volstaan met van binnen te luisteren. Ons diepste verlangen in het hart (**Tiphereth**) wordt gehoord (**Binah**) en incarneert - als we willen medewerken- in ons *worden en zijn*. (**Malkuth**)

Dat we innerlijk kunnen horen is pure genade (**Chen**, getalswaarde 58), dus met dezelfde getalswaarde als van het woord **Ozen** (oor).

De genade *is* de heilige woorden die van bovenaf (**Binah, Neshamah**) een verborgen, subtiele energie in en door ons doen neerdauwen (via onze ruggengraad, **Ruach**) en zo ons handelen fundeert en leidt (**Yesod, Nefesh, en Malkuth**).

Bahir, verzen 84, 85 en 86.

Paul horbach

De MeM: de gewone MeM (40) en de sluit MeM (600)

(Ik mediteer over deze drie paragrafen vanuit het perspectief van transformatie, dus vanuit regeneratie van 'onder' naar 'boven'. Je zou de verzen ook zeker kunnen beluisteren vanuit schepping, dus van 'boven' naar 'beneden'.)

De gewone Men is de *open Mem*: ♀ en de sluit Men de *gesloten Mem*: ♂

MeM betekent *water* (het oude Hebreeuwse hieroglyph bestaat uit twee liggende golfjes naast elkaar, waar later onze letter M van is afgeleid)

De getalswaarde van de **gewone MeM**, 40, heeft dus te maken met water, en dat is het bewegen, het voortdurend stromen, dat is hetzelfde als wat wij als onze tijd kennen. 40 is ook het getal van het *vrouwelijk* principe, van vormwording, is het getal van manifestatie in de tijd in Assiah (uitgaande van een enkelvoudige boom: Malkuth), een *trage*, een lineaire tijd. Alles lijkt vast en stevig, maar alles vergaat hier. Er schijnt orde te zijn door de traagheid van de tijd, en door de kunstmatige ordening door cultuur, maar er is achter dat dunne vernis chaos die tot orde moet komen via ons, een orde die de hemelse ordeningen weerspiegelt.

Water staat dus voor tijd. Tijd is geen materieel iets. Het is een bewustzijns- of zijnstoestand, die we niet kunnen aanwijzen.

Als we naar de voluit geschreven **MeM** kijken dan wordt het woord begrensd door de *gewone MeM* en de *sluit MeM*. Zo is ook in het woord water (*MaYiM*: meervoud!) ook een **MeM** aan het begin en een **MeM** aan het eind (evenals bij Mitsrajim, Egypte: verdrukking in Egypte duurt 400 jaar, het teken van het kruis) Tussen beide **MeM's** in is een gevangenschap, een verbanning, een *nood*. Daar móet gebeuren, daar moet iets groeien, er is transformatie mogelijk en nodig. Daar is *verlangen* naar verandering, naar verlossing. Paulus zegt 'de natuur steunt en kreunt om verlost te worden'. (Dat verwijst natuurlijk ook het verlangen van de 'dolende' Shekinah die hier geen plaats vindt om de Zoon te ontvangen)

Transformatie is dus een verandering van zijnstoestand. Als die plaats heeft is daar de **sluit MeM**. Het oude wordt afgesloten ten behoeve van het nieuwe. Een sterven én een geboren worden. Dat sterven en geboren worden moet je niet lineair zien, elk moment kan die nieuwe zijnstoestand vertikaal doorbreken, als in de oude zijnstoestand daartoe ontvankelijkheid ontstaat. Deze overgang van bewustzijn is dus een 'sterven' op het ene niveau (Assiah) en het geboren worden op de *overgang* naar het andere niveau (Yetsirah)

Elk begin is als een geboorte en elk einde is ook een geboorte op een ander vlak, van een ander (bewust)zijn. Vandaar dat dit kan worden gezien als *baren*, waaraan een groei in de *baarmoeder* voorafgaat. Het is overigens uit Binah, de 'schitterende baarmoeder', waaruit de tijd, de manifestatie van de schepping geboren wordt,. En dat baren moet ook hier in Assiah plaatshebben, als een soort *terugbaren*.

Aan zwanger worden, aan kunnen baren, gaat een verbinding, een eenheid van mannelijk en vrouwelijk vooraf, waardoor er een schepping, of iets nieuws in de betreffende wereld kan komen, een transformatie, wat ook kan verlossen. Daarom is een sterven ook een geboorte, een verlossing.

De tijd in Assiah, ons leven hier, is een stroom van ontmoetingen, ervaringen, gebeurtenissen die het *verborgen verlangen* kan bevruchten, kan doen ontkiemen, waardoor het fundament voor het nieuwe, voor het *teruggroeien* kan laten ontstaan. Ons leven is als het ware de **open MeM**, is als een *baarmoeder*. Het gaat erom *hoe* die baarmoeder bevrucht wordt, waarvoor

ze ontvankelijk is, hoe het verlangen wordt gevoed. Dat kan *horizontaal* (door aards water) of *vertikaal* (door hemels water, door het Manna). Er is aards mannelijk 'zaad' en hemels mannelijk 'zaad'. De **open MeM** wordt echter *altijd* bevrucht, de tijd heeft altijd vrucht, maar welke vrucht groeit er en is die vrucht levensvatbaar buiten de lineaire tijd? Vandaar dat gezegd wordt dat de **open MeM** het mannelijke en het vrouwelijke omvat.

De **open MeM** (40) heeft een opening naar voren, zelfs naar onderen en drukt zo de *horizontale bevruchting* uit door aards water. Dat is de egogemotiveerde toe-eigening van alles wat ontmoet wordt, daar is geen offer, daar is geen ontvankelijkheid voor het hemels zaad, het hemels voedsel, het *Manna*. Het is alles verwachten van de wereld van de tientallen, van Assiah, het ondergaan in de waterstroom van de lineaire tijd. De **open MeM** moet daarom als de **Teth** ו worden. De **Teth** heeft de opening naar boven, en dat wijst op ontvankelijkheid voor de hemelse invloeden, voor de Zoon, voor de Heilige, de bereidheid om horizontale bevredigingen op te geven, te offeren. (De **Teth** is de negende letter van het Hebreeuwse alfabeth, en als we de sefiroth tellen van onderaf, komen we bij Chokmah, de *Vader* van de goddelijke kracht en liefde)

Door de verticale weg 'omhoog' van transformatie en regeneratie ontstaan een vrucht, een 'hoger' bewustzijn in de sfeer Yetsirah, waartoe de **sluit MeM** met getalswaarde 600 behoort. 600 is in Yetsirah het getal van verbinding, van harmonie. Natuurlijk houdt dat de belofte in van brug zijn, van een schakel worden tussen de hogere hemelen en de aarden. (NB de **gesloten MeM** lijkt immers op een schakel van een ketting). Dit is de wereld van de Zoon, en daarom wordt gezegd dat de **gesloten MeM** het mannelijke omvat.

Interessant is dat in dit verband ook de **NuN** (gesloten en open) wordt genoemd. De gewone **Nun** heeft getalswaarde 50 (NB het getal van de *Zoonsprincipe*)

Het hemels voedsel, het manna, is in het Hebreeuws **Man** (**MeM-NuN**): in getallen 40-50. Dat doet denken aan de 40 dagentijd vóór Pasen en de 50 dagen ná Pasen tot Pinksteren. Zo dringt zich de intuïtie op dat het Manna een *tweevoudig voedsel* betreft: voedsel voor de persoonlijkheid en voedsel voor de ziel.

Hemels voedsel voor de **persoonlijkheid** om in de wereld van Assiah ontvankelijk te worden en zich te (kunnen) offeren (de 40 dagentijd, de kruisdood, gevolgd door de opstanding), waardoor het *fundament* (uitgaande van de enkelvoudige boom: Yesod, Aards paradijs) voor verdere transformatie en opstijging door de lagere hemel (Yetsirah) naar de hogere hemel (Briah, in enkelvoudige boom: Binah, hemels paradijs) is gelegd.

en

Hemels voedsel voor de **ziel**, waardoor de ziel in de wereld van Yetsirah werkelijk ontvankelijk wordt voor de 'hogere' hemelen. Dit wordt 'gebouwd' op het fundament, de 'verticale' vrucht van het aardse leven. Deze ontvankelijkheid heeft met innerlijk horen en schouwen te maken. Dat is de symbolisch gezien de Zoon die opgenomen wordt in de hemelen (Hemelvaart, Hemels paradijs) en de Geest (Binah) ontvangt (Pinksteren).

We moeten hier wel oppassen dat door het gebruik van deze woorden, de relatie tussen persoonlijkheid en ziel dualistisch wordt opgevat. Het *manna* is wonderbaarlijk hemels voedsel dat altijd dát bevat wat persoonlijkheid en ziel op welk 'moment' dan ook nodig heeft. Dus de aangeduide eigenschap tweevoudigheid moeten we weer meteen vergeten, dat is veel te beperkt.

Paul Horbach

aantekeningen van de bijeenkomst van 3 februari 2010

- In par. 84 ontdekken we in de naam van de Rabbi “RaChAM”, erbarmen. Erbarmen correspondeert in de Boom met de middenkolom. De zwarte kolom is de kracht van gerechtigheid. De witte kolom is de kolom van genade. In ons is er geen evenwicht, de middenkolom ontbreekt. De Heilige schenkt Erbarmen, zo kunnen in ons de twee kolommen in evenwicht komen. Wij kunnen dit niet zelf teweegbrengen.

- In het woord MeM zien we de gesloten mem die opengaat; er kan bevruchting plaatsvinden. De gesloten vorm correspondeert met de ruimte die vrijkomt door het terugtrekken van Het Heilige, Tzimtzum. De ruimte wordt vrijgemaakt voor de schepping. Het Goddelijk vuur van de Jod daalt af in de mem, en zij is de wateren MaYieM. De wateren kunnen leven voortbrengen.
- Ons aura is als de mem, de beschermende omhulling waarin wij kunnen bestaan, waardoor wij ons kunnen ontwikkelen als persoonlijkheid. Als wij ruimte zijn, kunnen wij zijn als Maria die zich opent voor de Heilige Geest om de Zoon te kunnen ontvangen.
- Het spanningsveld van het mannelijke en het vrouwelijke kan niet in zichzelf leven voortbrengen. De Heilige opent de baarmoeder en dan kan er bevruchting plaatsvinden. De mem is open naar beneden, zij kan bevrucht worden en baren. De teth, die correspondeert met Malkuth, is geopend aan de bovenkant. Zij is de buik die bevrucht kan worden, ontvankelijk.
- We kunnen de beweging van opengaan en sluiten ervaren als ontvangen en geven.
- In de wateren, de mayiem, is de vis, de Nun. Ook hier zien we het mannelijk-vrouwelijke, dat door de Jod bevrucht wordt “YieNuN. Hij is de grote vis, de Messias, de Verlosser. Hij verlost ons uit de gevangenschap door Erbarmen te schenken. Hij verlost ons uit het heen- en weer slingeren tussen de twee kolommen door er te zijn als het Midden. Hier kunnen wij ervaren dat de Heilige ons heeft geweven in de moederschoot en dit wonder voltrekt zich nu.